

OKRESNÁ PROKURATÚRA MARTIN
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: 3 Pv 193/16/5506-26
EEČ: 2-40-183-2017

Martin 18.09.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nebezpečné prenasledovanie podľa § 360a odsek 1 písmeno a, písmeno b, písmeno c, odsek 2 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
XXXXX: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné prenasledovanie podľa § 360a odsek 1 písmeno a, písmeno b, písmeno c, odsek 2 písmeno a Trestného zákona
- štádium: dokonaný trestný čin
- forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

-od mesiaca august roku XXXXX obťažoval svoju bývalú družku XXXXX, nar. XXXXX, trvalé bytom XXXXX, XXXXX XXXXX toho času bytom XXXXX, XXXXX takým spôsobom, že poškodenú opakovane kontaktoval prostredníctvom telefonických hovorov a textových správ /v mnohých prípadoch aj napriek vyjadrenej nevôli zo strany poškodenej/, vyhľadával jej osobnú blízkosť v mieste bydliska ako aj v mieste jej XXXXX XXXXX, správal sa neodbytné, vystupoval agresívne voči kolegom poškodenej, svojím konaním obvinený poškodenej XXXXX zneprijemňoval osobný život, konanie obvineného poškodenú obťažovalo a psychiky vyčerpávalo,

postupujem Okresnému úradu XXXXX, Odboru všeobecnej vnútornej správy, na prejednanie priestupku,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverená príslušníčka Obvodného oddelenia PZ XXXXX - Východ viedla trestné stíhanie pod XXXXX pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa 360a ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a iné, ktorého sa mal obvinený dopustiť na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Po vykonaní úkonov potrebných za účelom objasnenia skutkového stavu poverená príslušníčka PZ v rámci prípravného konania predložila spisový materiál na Okresnú prokuratúru v Martine s návrhom na konečné rozhodnutie. Po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu, konštatujem, že vo vzťahu k prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sú dané dôvody na postup v súlade s ustanovením § 214 ods. 1 Tr. por.

Dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu a bol zistený nasledovný skutkový stav:

Obvinený XXXXX vo svojej výpovedi uviedol, že vzťah s poškodenou trval tri roky, skončil v roku 2013, vzťah hodnotil ako nevyspytateľný, ako talianske manželstvo, podľa slov obvineného ho poškodená často zneužívala vo vlastný prospech, keď sa jej to hodilo, bol jej dobrý, priniesol pre ňu veľa obetí. V čase, keď boli spolu rozídení, poškodená navrhla dovolenku XXXXX Vyslovene ho uprosila, pretože jej partia sa nezorganizovala. Celú dovolenku financoval, ako aj v iných prípadoch. V XXXXX boli na jednej izbe, čo vedela poškodená už v čase objednávaní zájazdu, viedli intímny život - jednalo sa o dovolenku v lete 2015. K prenasledovaniu uviedol, že po konflikte vo XXXXX zmenil miesto cvičenia v Košútoch. Následne tam začala chodiť aj poškodená. Poukazuje na to v tej súvislosti, že poškodená pracuje na jednozmennú prevádzku a neexistuje žiadny rozumný dôvod na to, aby menila účasť vo fitness v zhode s jeho návštevami. Poškodená provokuje, vytvára konfliktné situácie a to zámerne. Čo sa týka XXXXX, tam sa stretli úplne náhodou. Z jarmoku sa nechala odviezť domov autom, prespal u nej v XXXXX, nerozumie, ako ju mohol prenasledovať. Ku frekventovaným návštevám, ktoré uvádza poškodená vo výpovedi, sa obvinený vyjadril, že ho poškodená žiadala, aby spolu chodili na obed, aby sa vyhla obedom so svojím šéfom, ktorého nemala v obľube - z uvedeného dôvodu jej posielal do práce aj žiadosti o exkurzie, keďže riaditeľ v práci jej čítaval elektronickú poštu. Nie je pravda, že na ňu chorobne žiarlil, normálne ju mal rád. K prenasledovaniu, ku ktorému malo dochádzať XXXXX uvádza, že by ju musel prenasledovať aj v čase existencie riadneho partnerského života, vrátane intímneho života, čo bolo až do leta 2015. Boli obdobia, kedy dochádzalo medzi ním a poškodenou k nezhodám, ale tieto sa časom urovnali a obaja fungovali v partnerskom režime. K výslovnému neželaniu poškodenej kontaktovať ju z jeho strany obvinený uviedol, že poukazuje na rozsah elektronickej komunikácie medzi nimi navzájom, kontaktovali sa vzájomne. Nikdy sa poškodenej nevyhrážal, túto mal rád a kupoval jej z tohto titulu darčeky, tieto mohla poškodená odmietnuť, čo sa nestalo, nedala mu jednoznačne najavo, že jeho

prítomnosť je pre ňu nežiadúca.

Svedkyňa poškodená XXXXX uviedla, že ku nezhodám medzi ňou a obvineným došlo v mesiaci august 2013, kedy na ňu obvinený fyzicky zaútočil. Skutok ukončil definitívne ich partnerský vzťah. Od mesiaca máj 2013 už nežili spolu v spoločnej domácnosti, obvinený v žiarlivosti chytal amoky hnevu, rozbíjal veci v byte, z uvedeného dôvodu ho vystaňovala zo spoločného bytu, chodil ku nej len na návštevy. Následne sa snažila radikálne uzavrieť vzťah, ale obvinený ju stále vyhľadával, sledoval ju autom, chodieval za ňou do roboty, kontaktoval kamarátov telefonicky, cez SMS a sociálne siete, keď ju stretol v obchode, kričal na ňu cez celý obchod, robil jej veľkú hanbu, bolo to neznesiteľné, napr. na ulici, keď ho ignorovala, vzal ju do náručia a odniesol pár metrov ďalej. Z uvedeného dôvodu s ním občasne komunikovala, aby bol aký taký pokoj. V novembri 2013 opätovne obnovili kontakt, lebo už ďalej nevládala, stretávali sa osobne, písali si. Špecifikovala by to ako pokus o obnovenie vzťahu, skúšali spolu aj psychologickú pomoc. Až do roku 2015 udržiavali uvedený kontakt, obvinený ju mal pod kontrolou, do jej života však nemohol vstúpiť iný muž, vtedy by začal obvinený vyvádzať. Apríl 2016 bol zlomový, keď došlo k fyzickému útoku na jej kolegu XXXXX, na ktorého zaútočil obvinený v posilňovni. Najväčšiu obavu o svoj život mala v auguste 2013 po priamom fyzikom ataku zo strany obvineného na ňu, avšak aj ďalej mala vážne obavy, konanie obvineného vnímala ako neúnosný tlak na jej osobu, vždy povolila kontakt len preto, že si to obvinený nejakým spôsobom vymohol, robil jej hanbu doma, na verejnosti. Neriešila to na polícií, pretože bol obvinený v podmienke. Nevôľu kontaktovať sa s obvineným vyslovila pred ním niekoľkokrát, povedala mu to snád tisíckrát do telefónu aj osobne, doložila aj internetovú komunikáciu z roku 2016. Poškodená pripustila, že za posudzované obdobie existovala aj konverzácia z jej vlastnej iniciatívy. Po rozchode strávili spoločne dve dovolenky - XXXXX Tie dovolenky hodnotí ako chybný krok, ale uviedla, že boli aj časy, keď sa snažili obaja urovnať vzťah medzi sebou, vyhľadali pomoc psychológa, mali dokonca aj intímny pomer. Poškodená na otázku poverenej príslušníčky uviedla, že komunikácia medzi ňou a obvineným prebiehala do apríla 2016, posielala mu aj fotky, ale bez sexuálneho podtónu, pripúšťa aj fotky v spodnom prádle, ale len z dôvodu, aby obvinenému ukázala výsledky spoločného cvičenia.

XXXXX uviedol, že je kolegom poškodenej, s poškodenou má čisto pracovný vzťah, poškodená mu v minulosti uviedla, že má nejakého priateľa a nie je to medzi nimi moc dobré. Prvý incident s obvineným zažil po nástupe do práce, keď s poškodenou a kolegom XXXXX si išli posedieť do podniku XXXXX a poškodená zbadala v meste obvineného. Bála sa ísť sama domov, preto ju vyprevadil. Po 50 metroch ju niekto začal vyvolávať jej vlastným menom, bol to obvinený, následne mala poškodená s ním ostrejšiu výmenu názorov. Bolo evidentné, že jej je to nepríjemné. Následne sa veľa vecí ohľadne partnerského vzťahu medzi poškodenou a obvineným dopyčul od samotnej poškodenej XXXXX, uviedol, že mu rozprávala, ako ju prenasledoval, nechával jej darčeky, vykrikoval jej pod oknom. Svedkom žiadneho iného incidentu nebol, až do roku 2015, keď bol s XXXXX v posilňovni v XXXXX Obvinený sa pohyboval v ich prítomnosti, sedával za nimi, akože omylom do nich vrazil, rozkopol mu fľašu, z ktorej pil, pošepol mu, že vie, kde býva a môže sa stať, že prídu za ním nejakí chlapi. Uviedol tiež, že bol svedkom toho, ako obvinený poškodenú obťažoval na XXXXX. Poškodená mala tendenciu pred trestným oznámením nachádzať pozitíva na obvinenom.

XXXXX uviedol, že je kolegom poškodenej, bez bližšieho vzťahu. Osobu

obvineného pozná len z rozprávania poškodenej. Prvé stretnutie s obvineným z roku 2012 hodnotil ako veľmi nepríjemné. V jeden deň, keď bol s poškodenou pri parkovisku pri kine XXXXX na pracovnom stretnutí, vyslovene sa obvinený na neho vyrútil svojim autom, blikajúc a trúbiac, tesne pred ním zastal a poškodenej k obvinenému nastúpila do auta vyzývajúc obvineného, aby odišiel preč. Následne mu obvinený začal vypisovať SMS správy, aby dal pokoj poškodenej. K incidentu v posilňovni Strojár z XXXXX uviedol, že tam bol cvičiť aj s poškodenou, počas komunikácie s poškodenou prišiel ku nemu obvinený, zobral mu jeho uterák, položil ho na vonkajšiu parapet. Následne prišiel za ním, niečo „hučal“, nerozumel mu, preto sa rozhodol odísť. Na to prišiel za ním obvinený do šatne a dal mu dve facky. Vzťah poškodenej a obvineného podľa vyjadrení poškodenej vnímal niekedy ako veľmi dobrý a inokedy ako veľmi zlý vzťah. Má vedomosť, že poškodenej bola obdarovaná darčekom zo strany obvineného. K spoločnej dovolenke XXXXX uviedol, že poškodenej povedala kolegom v zamestnaní, že ide na dovolenku s kamarátkou a až po dovolenke priznala, že bola na nej s obvineným. Keď mala poškodenej zlé obdobie s obvineným, tak sa na neho všetkým sťažovala, keď mala dobré obdobie, pravdepodobne asi trávila čas s ním, nevedeli o nej takmer nič. V roku 2015 podľa neho mala s ním zlý vzťah, sťažovala sa, že ju otravuje SMS, vyvoláva jej a podobne. Či kontaktovala obvineného aj poškodenej, uviesť nevedel.

XXXXX vo výpovedi uviedla, že je kamarátkou poškodenej XXXXX a v letných mesiacoch 2015 ju oslovila, či nechce ísť s ňou a obvineným na dovolenku XXXXX K ich vzájomnému vzťahu uviesť nič nevedela.

XXXXX uviedla, že je priateľkou poškodenej, pozývala ju na letnú dovolenku, ktorú mala rezervovanú s jej bývalým priateľom XXXXX, detaily okolo dovolenky uviesť nevedela. K osobe obvineného uviedla, že spoločne absolvovali v čase, keď poškodenej s obvineným tvorila ešte pár, spoločný poznávací zájazd v XXXXX kde keď bolo podľa obvineného predstáv, bolo všetko v poriadku, akonáhle sa musel prispôbovať, bol podráždený, ukričaný. O problémoch s obvineným mala sprostredkované informácie od poškodenej, mala však aj jednu osobnú skúsenosť s obvineným a to na XXXXX kde obvinený kúpil jej a poškodenej perníkové srdcia, poslal ich po cudzích ľuďoch, správal sa dotieravo.

Zo znaleckého posudku z odboru psychiatria vo veci vyšetrenia duševného stavu obvineného vyplynulo, že obvinený nejaví črty duševného ochorenia, jedná sa o duševnú poruchu, poruchu osobnosti zmiešaného typu, s rysmi emočnej instability, senzitivity, podozrievavosti. V popredí dominuje strach z opustenia a odmietania partnerom. Pre hraničnú poruchu osobnosti je charakteristická nestabilita medziľudských vzťahov, obrazu seba samého, afektívnych prejavov a významná impulzivita. U obvineného sú prítomné abnormity vo viacerých smeroch ako rysy podozrievavosti, senzitivity a žiarlivosti, ktorá však nie je chorobná a nie je na úrovni bludu. Obvinený chápe zmysel trestného konania, mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania v čase spáchania skutku, znalci neindikujú žiadnu formu ochrannej liečby.

V spisovom materiáli je zachytená aj komunikácia medzi obvineným a poškodenou.

Základom trestno-právnej zodpovednosti je spáchanie predmetného prečinu, t.j. naplnenie všetkých znakov prečinu po formálnej stránke, ako aj po materiálnej stránke. Formálnu stránku pritom tvoria protiprávnosť a typové znaky skutkovej podstaty trestného činu charakterizujúce objekt, objektívnu stránku, subjekt a

subjektívnu stránku. Materiálnu stránku tvorí závažnosť. Obligatónnymi znakmi objektívnej stránky trestného činu je konanie, následok a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom. Subjektívnu stránkou trestného činu je zavinenie, teda vnútorný, psychický vzťah človeka k určitým skutočnostiam, ktoré zakladajú trestný čin, a to buď vytvorených páchatelom alebo objektívne existujúcich bez jeho pričinenia. Zavinenie môže mať formu úmyslu alebo formu neobstarlivosťi. Pre trestný čin v konkrétnom prípade sa vyžaduje úmysel.

Prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten kto iného dlhodobu prenasleduje takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo o zdravie alebo o život alebo zdravie jemu blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života tým, že sa vyhráža ublížením na zdraví alebo inou ujmu jemu alebo jemu blízkej osobe, vyhľadávaním jeho osobnej blízkosti alebo sledovaním, kontaktovaním ho prostredníctvom tretej osoby alebo elektronickej komunikačnej služby, písomne alebo inak proti jeho vôli.

Objektívna stránka uvedeného trestného činu spočíva v dlhodobom prenasledovaní, ktoré je spôsobilé podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu života. Pod pojmom dlhodobu treba považovať sústavné, vytrvalé, tvrdošijné a systematické konanie vybočujúce z bežných noriem správania, ktoré je vedené snahou páchatela zmeniť obvyklý spôsob života poškodeného, ohroziť jeho duševnú rovnováhu. Podstatné zhoršenie kvality života spočíva v takom obmedzení doterajšieho života poškodeného, pričom ide o obmedzenie v rovine záujmovej, kultúrnej a pod. Vyžaduje sa tu také konanie páchatela, ktoré je reálne spôsobilé zmeniť zaužívaný spôsob života poškodeného. Pod dôvodnou obavou rozumieme tiesnivý pocit zo zla, ktorým sa niekto vyhráza, pričom je nutné posudzovať každý prípad individuálne s prihliadnutím ku všetkým okolnostiam so zameraním na charakter vyhrážok, vlastnosti páchatela a rovnako charakteru poškodeného. Skutková podstata trestného činu nebezpečného prenasledovania spočíva v tom, že "chráni pred obťažovaním tak intenzívnym, ktoré už ohrozuje psychickú a v niektorých prípadoch aj fyzickú integritu poškodeného, respektívne jeho život.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná. Ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák. ktoré vyžaduje hodnotiť konkrétny stupeň závažnosti prečinu, má podstatný význam pre úvahu, či v konkrétnom prípade, konanie, ktoré inak vykazuje formálne znaky prečinu, spĺňa aj materiálnu podmienku. Materiálna podmienka, inými slovami závažnosť prečinu pre spoločnosť, nie je v zásade daná tým, že konkrétny skutok porušuje alebo ohrozuje záujmy chránené trestným zákonom, ale vyjadruje celkovú závažnosť činu, a to z hľadiska tak objektívnych ako aj subjektívnych znakov.

V súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. som vyhodnotila vyššie uvedené dôkazy jednotlivu a v ich súhrne a dospela som k záveru, že konaním obv. XXXXX nedošlo k naplneniu všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty uvedeného prečinu a to pre absenciu materiálnej stránky. Obvinený obťažujúcim spôsobom vystupoval voči poškodenej XXXXX svojou neodbytnosťou dotieravosťou, jeho počínanie posudzujem ako protiprávne, nebagatelizujem ho, avšak som toho názoru, že konanie obvineného nedosiahlo takú závažnú formu a intenzitu, na základe ktorej by bolo možné hodnotiť toto správanie ako vyššie citovaný trestný čin, resp. iný trestný čin uvedený v osobitnej časti Trestného zákona. Poukazujem predovšetkým na

vzťah medzi obvineným a poškodenou, ktorý mal /aj podľa vyjadrení samotnej poškodenej XXXXX/ určité obnovujúce tendencie po roku 2013 po tom, ako prestali žiť v spoločnej domácnosti, ktoré sa prejavili zrealizovaním dvoch spoločných dovolení, na ktorých mali intímny pomer, poukazujem na vzájomnú komunikáciu medzi obvineným a poškodenou počas obdobia, za ktoré je obv. XXXXX trestne stíhaný /do apríla 2016/, v niektorých prípadoch iniciovanú aj samotnou poškodenou. Poškodená obvinenému /bez ohľadu na pohnútku/ istým spôsobom poskytovala nádej niektorými svojimi prejavmi a to občasnými správami s výslovne familiárnym obsahom, zasielaním svojich fotiek, pričom nie je možné vylúčiť, že tieto prejavy vnímal obvinený ako "sľubný krok" zo strany poškodenej. Pre posúdenie konania obvineného z trestnoprávneho hľadiska absentuje v konaní poškodenej odmietavý trvalý postoj, z ktorého by jednoznačne vyplývalo, že poškodená si definitívne neželala byť v akomkoľvek kontakte s obvineným. Vzhľadom ku všetkým okolnostiam prípadu, vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, mám za to, že v konkrétnom prípade stupeň závažnosti predmetného skutku nedosahuje zákonom požadovanú intenzitu tak, aby konanie obvineného bolo možné posúdiť ako prečin, t.j. konanie obvineného svojím obsahom nenapĺňa materiálny korektív uvedený v § 10 ods. 2 Trestného zákona, obligatórne potrebný k naplneniu skutkovej podstaty prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360 a Trestného zákona.

Podľa § 214 ods. 1 Tr. por. prokurátor postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia záverujem, že u obv. XXXXX nie sú dané dôvody pre vyvodenie trestno-právnej zodpovednosti, avšak jeho konanie môže byť posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Nora Podoláková
prokurátorka